

חשבון עוֹבוֹר ושב מאת פרנקל שבת

קוד

קודי ביותר

בתנועת החרות מילחמת-הירושה היא בי עיצומה, בעוד הנורש עצמו חי וגם נוסם (קולינה אחת שלי אומרת: לא נאמס לו? כל הזמן לנשום?) עובדה זאת — הנשימות האלה — מכבידה במידה מסוימת על היורשים, כי בכל זאת, מה, לא נעים. אבל מה, כמו שהנורש לא יכול להפסיק לנשום לכמה דקות, כך גם היורשים אינם יכולים להפסיק במילחמת הירושה. זה שהנורש עדיין בחיים זה אמנם לא נעים, אבל גם לא נורא, וחץ מזה — זו הבעיה

שמיר

בזאיר:

נתברנו כי השר שמיר יצא בשליחות חצי-חשאית לזאיר בשעה שהשר שרון מבר קר בהונדורס, ידידתנו ההיסטורית. אין בכך כדי להפתיע, ששרי-החץ מבטיח הקמת שירותי-ביטחון בזאיר, בעוד ששרי-הביטחון מתארח במדינה שאין לנו קשרי-חץ עימה. המסקנה ההגיונית היחידה היא, כי מחמת החשאיות יוקם שירות חשאי של הונדורס בזאיר.

הכחשה:

אישיות בכירה מחוג מקורביו של אפסי נאי קבוצת הכדורגל של שימשון תל-אביב מסרה כי אין כל קשר בין הנשק והרימונים ובין הפלאנגות, למרות שיתוף הפעולה. "כל מה שרצינו היה לדאוג לביטחון שחקנינו בביתם הם. הרעת איננה טובלת כי היא חשופים להתקפות גופניות. הני שק שנמצא הוא נשק הגנתי מובהק ונרעד להרתיע את אויבינו. שימשון חזקה היא ערובה לביטחוננו", בהגירה האישיות.

מישרד העליה והקליטה:

מישרד עתיר-פעילות זה סובל מזה מס' טר שנים מבניות קליטה (קליטטים) בשל פליטה מוקדמת (וינה). לא מפליא שמת גבשת החלטה לשנות את מעמדו של השר לוי, שיהיה לשר העליה והפליטה. השר לוי, שהוא כידוע גם חבר בוועדת השרים לענייני-התיישבות, עוסק כרגע ב-פרוייקט שינוע השכונות: מוסררה — מעלה אדומים, למשל, או סלמה ג' — גני-ירוק. השר הג'ל הגה לאחרונה רע' יון ציוני במיוחד, והוא רעיון הפיכתה

שלו. לא הוא מטריד את היורשים. מטריד אותם קהל-הבחורים של תנועתם, שעלול לראות בעין ביקורתית מילחמת-ירושה רע' שנית מדי דחוק בשעה זו, כי בכל-זאת, מה, לא נעים.

כשמדובר בכלי-התיקשורת, אין צורך לומר, אף אחד מהיורשים אינו חושב כלל על הנושא. כל העניין רחוק מהם מאוד-מאוד. וזה ההסבר שלהם: מר בגין, כך הם קוראים לו, לנורש, יאריך ימים. ויש האומרים: חייו עוד לפני.

בתחום עדין זה יש הערכות שונות. נתחיל בשרי-הביטחון. ובכן, מר שרון סבור כי מר בגין יהיה עוד 34 שנים. למר שרון, כמו שאהם רואים, לא בוער כלום. שרי-החץ, מר שמיר, אמנם אינו ילד עוד, אבל גם לו לא אצה הדרך. הוא נותן לבגין עוד 50 עד 51 שנות-חיים, כך שראש-הממשלה יגיע ל-120. זה, לפי דעתו של שרי-החץ, בתחילת יספיק. סגן-ראש-הממשלה ושרי-השיכון מעניק לבגין עוד 64 שנות חיים. מר לוי תמיד היה לארג' על-השבון אחרים.

לשרי-האוצר, לעומת זאת, יש גישה חד-שה ורעננה לנושא. הוא מוכן ללכת על כל סכום, משוחרר ממס. ולמה? כי הוא בשום מיקרה לא רואה עצמו כמרועמד. לא צריך לומר שהמילים בשום מיקרה אינן כוללות את המילים דין התנועה. דין התנועה זה כבר משהו אחר. ואגב — צוות מרענים במישרדו של שרי-העל לענייני כלכלה, מר מרידור, עובד על המצאה חדשה לגמרי, שתעניק למר בגין חיי-נצח, ולמר מרידור 15% קאש מאני. עכשיו מבקש מר מרידור שעל המצאה הזאת לא יהולו תקנותיה החמורות של ועדת-אשר.

אלא מה? לכל אחד מן היורשים יש נושאים-כלים — שזה כינוי חיבה שאני בעצ' מי המצאתי למישהו שהוא בדרך-כלל סטר דנטל-שעבר עם קופסה נאה של שרצים וחיות אחרות מאחוריו, ולפעמים גם סביבו. תפקידם של נושאי-הכלים האלה הוא פשוט בתכלית הפשוטות: הם צריכים להב' היר לכל מאונדבעי שאין צורך לקחת בר' ציגות רבה מדי את ההצהרות של היורשים, ותוחלת-החיים של מר בגין היא בכל מיק' רה תוחלת-החיים של מר בגין, ואחר-כך נראה. נושאי-הכלים, באותה הזדמנות, שש'

גנים יפהיפה את ההצהרות של אדונייהם היורשים; כל נושאי-כלים נושא בכליו את שרביט היורש. מילחמת-הירושה, אם כך, מתנהלת ב-עיקרה בין נושאי-הכלים, ואף זאת כח' שאיות גמורה. תאורו לעצמכם, דרך-משל, איזה אסון נורא היה קורה אילו היה מחלק' התה במצודת-זאב מוצא על שולחן הנשי' אות פתק נשכח וזה לשונו: "שוחחתי אתמול עם הדוקטור גוטסמן ו...".

ההודעות המועברות במיסגרת מילחמת-הירושה, כולן מוצפנות בקוד קודי ביותר. אחת מהן נפלה זה לא כבר ליד, וזה לשונה: "מיל פתח סוגריים חמת סגור סוגריים שין פתח סוגריים מיר סגור סוגריים בשין פתח סוגריים רון סגור סוגריים מית פתח סוגריים חדשת סגור סוגריים ורק פתח סוגריים — מקף — סגור סוגריים יר פתח סוגריים ביוח סגור סוגריים. ומי שתודה על הכיתוב העיברי המזור של המילה ירוויח, מטוב יכור מיהם בדיוק נושאי-הכלים, ובמה הם עסקו לשחבריהם לספסל-האוניברסיטה עסקו בלימודים.

חלליות

קראתי ששר המדע הטכנולוגיה ומה לא, רוצה כבר לסדר לנו אינו התנחלות על חללית בחלל. גרינו, באמת הגיע הזמן. סוף-סוף חללית יהודיה ראשונה בחלל. סוף-סוף אסטרונוט יהודי ראשון בחלל. תנחשו מי זה יכול להיות, האסטרונוט?

מגורים

פעם שני וקנים (מענף הזקנים, הנשים והטף) היו גרים במחנה הפליטים צברה, לא רחוק מבית-הקברות הגובל במחנה. ואילו עכשיו הם גרים ליד הבית.

התלוי והחבל

בחזות-השיקמים של שרון לא מדברים על צברה ושאתלאל: אין מוכירים את התלוי בביתו של החבל.

מיש התנצלה בשם ראש העיריה, כי הוט' עתה בשל השם בעל הצילצול הערבי של המקום, ונשענה על תקדימים.

סרם השבוע:

"אוכלים את רפול" יקרן באולם פא' פיק, בגבעתיים.

של ישראל למדינת אוטרקית. הוא אף זכה בבירכת שרי-התירות, אברהם שריר. כך תהיה לנו, על-פי החזון הזה, מדינה של עליה פנימית ותירות-פנים. יהוד הגליל באמצעות השפלה, איכלוס הגדה באמצעות בני-ברק, וכן הלאה.

ומכאן גם שחוק. מיהו יהודי? לא בא לשמש אלא לצרכי-פנים: באמצעות הי'

בשעות הפנאי

יש לי חבר אחד, יוסי שמו, שאני חושב שכבר הזדמן לכם פה ושם לשמוע על חלק מעצ' דותיו במדרר הזה. יוסי זה הוא משורר, ובשעות הפנאי הרבות שהעיסוק הזה מותיר לו, הוא עובד למחוייתו בזיפות גנות. עכשיו כידוע חורף, ובימי ה' חורף, ביחוד כשיורד גשם, קשה לזפת גנות, אז ליוסי יש שעות פנאי גם מהעיסוק הזה. כזומר: עכשיו יש לו שעות-פנאי מ' עיסוקו כמשורר, וגם שעות פנאי — אם כי מעטות יותר, מעיסוקו כזפת.

יוסי איילונשטרט משורר

במקום לעשות מה שאנשים הגונים עושים בשעות הפנאי מהסוג הזה, ישב יוסי ועבד בשבילי. מה שיצא לו, לפי דעתו, הוא פשוט יוצא מהכלל טוב, אבל תשפטו בעצמכם. רשות הדיבור ליוסי איילונ' שטרם המספר עד שמיר בזאיר ועוד.

חוק הזה אפשר יהיה לערוך מיון הולם בין עוליי-פנים שיזכו בזכויות עולה על-פי חוק השבות, ובין גזקקים אחרים.

תקדימים:

בסיסמת, פליטי עירך קדמים" נתקבל מר ציץ (דד) בשכונת שיח-מוניס. עם סיום המיבצע, "שכח מביתך". חברת חלי'

מהתגדה

של

גרופר

בשלושה בנים דיברה תורה

תם

סתם

חשבון פת"ם

ואחד עם

שאלה

איך לגמור

מן העיתונות: "מישזחת של קצינים בכירים בצה"ל, אשר נמקו חלק במילחמה בלבנון, יוצאת לארצות-הי' ברית ותיפגש עם פקידים כפנפאגון וכנראה גם עם שרי-ההגנה האמריקאי כספר ויינברגר, כדי להסביר את מהלכי הקרבות ולהציג לק' חים, שהופקו ענייני צה"ל."

נחמד לדעת שלא לשווא נפלו בחורינו בלבנון, וחזק מכל המטרות שכבר הושגו במילחמה זשמהן רק אנחנו הרוחנה, גם לאמריקאים יצא משהו מהשקעת. הקציר גים הבכירים שלנו — אותם שלא יצטרכו להופיע לפני ועדת-החקירה, אני מניח — יסבירו אם כן לאמריקאים איך התחילה המילחמה, איך פרצו הכוחות על הצירים, איך רוכך האוייב, איך הבקיעו כוחותינו את המערכים, זאיך, זאיך ואיך. רק דבר אחד לא יוכלו להסביר הקצינים הבכירים שלנו לאמריקאים: איך תיגמר המילחמה. דווקא זאת, אולי, יוכלו האמריקאים להסביר לקצינים הבכירים שלנו, שהרי ויאטרנאם שלהם היא כבר מאחוריהם.